

discover FREEDIVING

Η ιστορία της ελεύθερης κατάδυσης Μέρος Β'

ΚΕΙΜΕΝΟ: Φοίβη Σκοτίδα, PHOTO: Αρχείο Deep Magazine

Umberto Pelizzari.

Στο μέρος Α είχαμε μείνει εκεί που είχαν συγκεντρωθεί ένα σωρό γνώσεις, ιατρικές διαπιστώσεις και καταδυτικές τεχνικές. Είχαμε αφήσει τον Piriin και τον Pelizzari στο 125 μέτρα με No Limit και πάλι τον Piriin και τον Pelizzari στα 70 μέτρα με σταθερά βάρη. Για όσους δεν ήταν Piriin και Pelizzari, μια βουτιά στα 50 ή άντε πες 60 μέτρα ήταν μέγα κατόρθωμα (και τώρα είναι, αλλά τότε παρά-ήταν). Ο εξοπλισμός του ελεύθερου δύτη βρισκόταν στο στάδιο του «ναι μεν, αλλά». Δηλαδή, ναι μεν το πρώτο carbon πέδιλο ήταν γεγονός, αλλά μόνο για τους 10 πρώτους τυχερούς, οι υπόλοιποι του χρόνου πάλι. Ναι μεν οι στολές ήταν neoprene, αλλά Yamamoto 45 δεν ήταν ούτε κατά διάνοια. Και ναι μεν οι μάσκες ήταν μικρότερου όγκου, αλλά με μια σημερινή περιγραφή ιδανικές για τους φίλους του scuba που θέλουν να τα βλέπουν όλα. Οι γιατροί πάντως είχαν ξεπεράσει τη φάση με τα πνευμόνια που σκάνε στα 30 μέτρα. Τώρα το ρεπερτόριο τους εκτός από το Boyle, περιλάμβανε και τον Dalton, το Henry και τον Charles*. Welcome to the 90's.

Η aida, η arnea academy και τα 4 παγκόσμια

Τα 90's ξεκίνησαν με ομηρικούς καυγάδες. «Ποιος είσαι εσύ κύριε που θα διαψεύσεις το ρεκόρ μου σταθερών στα 131 μέτρα;»

«Εγώ που έκανα 132 με αμερόληπτο μάρτυρα τη μαμά μου». Ήταν η χρυσή εποχή των ψευδο-ρέκορντμεν. Όταν λείπει ο επίσημος φορέας χορεύουν οι ανωτέρω και οι κανονισμοί μεταβάλλονταν κατά βούληση και σύμφωνα με τις ιδιαίτερες ανάγκες του καθενός –θέληση να υπάρχει. Τέλος στη χρυσή εποχή των ρεκόρντμεν, δόθηκε στις 2 Νοεμβρίου 1992 με ένα σημαντικό συμβάν. Γεννήθηκε η Aida*, επιτέλους ο επίσημος φορέας της ΕΚ. Πατεράδες της (μπτέρα ήταν ο κρίνος) ήταν οι βασικοί εξής: Umberto Pelizzari, Rolland Specker και Claude Charpui, ενώ η αρχική της έδρα ήταν το St. Luis. Το St. Luis είναι στη Γαλλία, δηλαδή ωχ! Υπάρχει ένα προκατειλημμένο κλισέ που λέει ότι οι Γάλλοι και οι Ιταλοί μαζί δεν κάνουν και χώρια μπορούν χαλαρά. Όπως και να έχει, ο Pelizzari δεν είχε και πολλά να κάνει στο St. Luis –κάτι εκκλη-

σίες έχει όλες και όλες- πήρε τα τσανάκια του και τα μπογαλάκια του και αποχώρησε. Επέστρεψε στην Ιταλία και το έριξε στο ψάρεμα. Εκεί που ψάρευε έπεσε πάνω στον Renzo Mazzarri* τον ίδιο. Μαζί ίδρυσαν το 1995 την Ιταλική βερσιόν της Aida αλλά με αποκλειστικά εκπαιδευτικό χαρακτήρα, τη μεγάλη των δυτών σχολή: Arnea Academy. Η Arnea Academy είχε δικούς της εκπαιδευτές, δικά της βιβλία, σεμινάρια και θεωρίες. Η φιλοσοφία της, ήταν ένα μείγμα 2 βασικών συστατικών και περιείχε: ένα μέρος «Mayol» βασισμένο στην τέχνη της απέραντης χαλάρωση και ένα μέρος «Majorca» βασισμένο στην τέχνη του να διαχωρίζεις το σώμα σου σε τουβλάκια και φέτες. Δηλαδή «νους υγιής εν σώματι υγιεί» όπως είπαμε εμείς, σε συνδυασμό με «Try to use your mind more and not your muscles» όπως είπε ο Mayol – ήτοι ο προσωπικός μέντορας του Pelizzari. Αυτά άκουσε και ο Άρης Πρωτοψάλτης το 1997, ο οποίος γύρισε μορφωμένος στην Ελλάδα και έγινε ο πρώτος εγχώριος εκπαιδευτής ελεύθερης κατάδυσης.

Στο μεταξύ, η Aida προς τη δόξα τραβά. Αρχικά αράδιασε κανονισμούς, πρωτοκόλλα και όλο το σχετικό χαρτομάνι. Μετά έφτιαξε website, οργάνωσε συνέδρια, σεμινάρια και έβγαλε και εφημεριδούλα το 1995. Απέκτησε 45 χώρες-μέλη που έφτιαξαν ντόπιες Aida, με ένα τυχαίο παράδειγμα την Aida-Hellas, ιδρυθείσα το 2001. Το 1999 παραμαζεύτηκαν πολλές Αϊντες στον κόσμο (την ίδια φαινή ιδέα για μια Aida εκτός από το Verdi* είχαν και οι φαρμακοποιοί της Αλαμπάμα, οι καλλιτέχνες του Ισραήλ, οι ανεξάρτητοι Αμερικανοί οδοντοτεχνίτες κ.α. πολλοί), και η περί ου ο λόγος Aida μετονομάστηκε σε Aida-International. Εκτός από τα κλασσικά περί ένωσης, ευγενούς άμιλλας, φιλίας, έκανε το εξής καλό: οργάνωσε παγκόσμια πρωταθλήματα ΕΚ.

Κανονισμοί, cmas και ο τρελός Κανούκ

Η πιο αμφιλεγόμενη δράση της Aida που πέρασε τα μύρια όσα είναι οι κανονισμοί της. Η νομοθεσία που προϋπήρχε ήταν απλή και κατανοητή: αν καταφέρεις να βγεις και συγχρόνως να ζεις, εύγε. Βασικοί αντιρρησίες στον κανονισμό: το πρώτο βοηθειών, οι μαμάδες (κυρίως όσες φέρουν τάπερ με κεφτέδες) και το 99% των υπόλοιπων. Στη συνέχεια το βαρύ χέρι του νόμου επέτρεπε μια τόση σαμπίτσα το 1998, αλλά το 1999 την κόψανε. Τώρα την ξαναεπιτρέψανε αλλά πρέπει συγχρόνως να εκτελείς το πρωτόκολλο εξόδου ενώ κοιτάς τον κριτή στα μάτια. Αν αυτός ο κανόνας ίσχυε στο παγκόσμιο πρωτάθλημα του 2001 στην Ίμπιζα, οι Γάλλοι κριτές στο πρωτόκολλο εξόδου κάποιου Ιταλού, θα κοίταζαν τον ουρανό με τ' άστρα. Και αυτό γιατί οι κακές γλώσσες λένε ότι το 2001 οι Γάλλοι κριτές ήταν πουλημένοι. Στόχος τους οι Ιταλοί συγκεκριμένα, και γενικότερα οποιοσδήποτε μη Γάλλος. Οι ακόμα χειρότερες γλώσσες λένε ότι μέχρι που απείλησαν μια Ιταλίδα κριτή να τη δείρουν αν δεν πουληθεί και αυτή. Οι Ιταλοί -και κυρίως η Ιταλίδα κριτής- δεν ξαναπήγαν σε αγώνα AIDA.

Natalia Molchanova στο δρόμο για τα -86m.

Μανώλης Γιάνκος.

Herbert Nitsch σε άλλη μία προσπάθεια για ρεκόρ.

Υπάρχουν όμως και άλλοι που προτείνουν αγωνίσματα εκτός από τα 8 επίσημα της Aida*. Ένα από αυτά είναι το the Cube ή JB (jump blue) της CMAS που ξεκίνησε το 2003. Το «the Cube» είναι ένας κύβος διαστάσεων 15x15x15μ βυθισμένος, όπου ο αθλητής-θύμα καλείται να πάει στον πάτο και να εκτελέσει ένα τεράγωνο μακροβούτι. Το «the Cube» -αν και δεν του φαίνεται- είναι άριστος πνίχτης. Στους 16 που βουτάνε οι 10 παθαίνουν black-out. Λιγότερο εντυπωσιακά απελπιστικές στατιστικές και σημαντικά λιγότερους οπαδούς έχουν τα ανεξάρτητα και παντελώς ανεπίσημα αγωνίσματα «τρελός Κουβανός» και «τρελός Κανούκ». Το μεν είναι ιδανικό για τους τσίπιδες αφού απαιτεί μηδέν εξοπλισμό για να φτάσεις στο βάθος της αρεσκείας σου, ενώ το δε -αν και εξίσου οικονομικό- απαιτεί καθημερινό μπάνιο σε μπανιέρα με παγάκια. Σκοπός του είναι να βουτήξεις άνευ στολής σε νερό θερμοκρασίας έως 12°C -άντε και με ζάρια αν είναι κάτω από 8°C (προσωπικό ρεκόρ: 1,5 μέτρα).

Εδώ τα καλά πνευμόνια (το top 10 όλων των εποχών στα σταθερά)

1	-86m,	-MOLCHANOVA Natalia	RUS	2005
2	-73m,	-PAGANELLI Linda	ITA	2006
3	-71m,	-ERICSON Lotta	SWE	2006
4	-68m,	-CRUICKSHANK Mandy-Rae	CAN	2004
5	-64m,	-MATTIA Malara	ITA	2005
6	-63m,	-ESCUDEIRO GOMES Ananda	BRA	2006
7	-62m,	-DEBUISSY Caroline	FRA	2006
8	-60m,	-STREETER Tanya	USA	2001
9	-60m,	-PASSALACQUA Sophie	FRA	2003
10	-60m,	-MATSUMOTO Megumi	JPN	2005

1	-111m,	Nitch herbert	AUT	2006
2	-109,	Nery Guillaume	FRA	2006
3	-107m,	Stepanek Martin	CZE	2006
4	-105m,	Coste Carlos	VEN	2005
5	-90m,	Timo Jattu	DEN	2005
6	-86m,	-KINNUNEN Timo	FIN	2005
7	-86m,	-SHINOMIYA Ryuzo	JPN	2006
8	-85m,	-PEDERSEN Peter	DEN	2005
9	-85m,	-GIANKOS Manolis	GRE	2006

Ruyzo Shinomiya

Η Natalia Molchanova μετά το ρεκόρ της.

Οι συνήθειες ύποπτοι, η ιατρική και η τέχνη του τρύπιου τυμπάνου

Προ 90's υπήρξαν ήρωες και προσωπικότητες όπως ο Στάθης Χατζής και ο Raimondo Bucher. Μέσα σε μια δεκαετία οι ήρωες μεταλλάχθηκαν. Ντύνονται με την τελευταία λέξη της τεχνολογίας, ιδρώνουν στα γυμναστήρια, δεν (μπέκρο) πίνουν δεν καπνίζουν (με εξαιρέσεις), ακολουθούν διατροφές κ.ο.κ. Προέκυψε έτσι ένα νέο είδος αθλητή απόλυτα εξελιγμένο. Ο αθλητής dot com. Μερικοί από τους κυριότερους εκπρόσωπους του είδους είναι: ο Τσέχος martinstepanek.com, ο Γερμανός tomsietas.com, ο Βενεζουέλος carloscoste.com, η Αμερικανίδα tanhastreeter.com και ο Γάλλος guillaumeneroy.com. Υπάρχουν βέβαια και αυτοί που αν και top των top προτιμούν προσωρινά τουλάχιστον να διατηρούν τα αρχικά του ονόματός τους κεφαλαία, όπως π.χ. η Ρωσίδα Natalia Molchanova-Νταρντάνοβα* ή ο Αυστριακός Herbert Nitch. Όλοι αυτοί και μερικοί ακόμα επονομαζόμενοι ως συνήθειες ύποπτοι, είχαν την ευγενή καλοσύνη να μοιραστούν τις προσωπικές στιγμές των black-out τους με την επιστήμη για χάρη της ΕΚ. Γίνανε έτσι τεράστια άλματα στον τομέα ιατρική-φυσιολογία. Ξεχωρίζει το πείραμα του Dr. Andrew Blaber με ζητούμενο αν το πολύ το τίκι-τάκα κάνει το παιδί μ@λ@κ@ (τίκι-τάκα = κρατάω την αναπνοή μου, εξασκώ ΕΚ επανειλημμένως). Ειδικές μετρήσεις με υπέρηχους απέδειξαν πανηγυρικά: βουτήξτε ελευθέρως, τα εγκεφαλικά σας κύτταρα θα παραμείνουν όπως ακριβώς τα αφήσατε –ούτε ένα παραπάνω. Τεράστια άλματα έγιναν επίσης και στην τεχνική σε όλους τους τομείς της ΕΚ. Από τα πιο σημαντικά: οι μέθοδοι εξίσωσης. Στο μακρινό παρελθόν η λύση ήταν απλή: παίρνεις μια καρφίτσα, αλκοόλ κατά βούληση, κάθεσαι καλά και τρυπάς το τύμπανο προσεκτικά (μην κάνεις λάθος και φτάσεις στον εγκέφαλο). Αυτή ήταν η αγαπημένη μέθοδος του Χατζηστάθη και κανενός άλλου έκτοτε. Υπάρχουν ωστόσο άλλες πολλές καλές τεχνικές με ρίζες εξίσου προπολεμικές. Για παράδειγμα το racking, η α-λα-Ελληνικά η πνευμονική υπερπλήρωση. Το πρώτο καταγεγραμμένο racking έγινε μόλις τον 5° αι πΧ στο γνωστό μύθο του Αισώπου με τον επιδειξιμανή βάτραχο. Τούτος ο βάτραχος έκανε απανωτά racking προκειμένου να εντυπωσιάσει το βατραχάκι junior, αλλά λόγω υπερβάλλοντος ζήλου έσκασε. Αιώνες αργότερα και με περισσότερη επιτυχία χρησιμοποιήθηκε από τρομπετίστες και παίχτες του όμπω για νότες πνευμονικής διάρκειας 10 λίτρων και βάλε, αλλά και από γιατρούς για διάφορες περιπτώσεις άσθματος. Όσπου έπεσε στα χέρια του Bob Croft (βλέπε μέρος Α.) και σύντομα όλοι πήραν το κολάι –εκτός από το Mayol και τον Pelizzari για λόγους ιδεολογικούς. Αντίστοιχα παμπάλαιες είναι και οι τεχνικές Frenzel* και Valsalva*, ενώ στις πιο σύγχρονες συγκαταλέγεται το mouthfill την κυριότητα

Pipin Pelizzari σε ένα σπάνιο συντροφικό instantane.

Ο Guillaume Nery μόλις την έχει τσιμπήσει!

του οποίου διεκδικούν τουλάχιστον 3 με επικρατέστερο τον E.Fattah. Οι γνώσεις αυτές και άλλες πολλές συγκεντρώθηκαν -με την ευγενική χορηγία γνώσεων των συνήθως υπόπτων- και προσφέρονται πλέον σε μορφή μασημένης τροφής σε ετοιμοπαράδοτα λυσάρια βουτιάς. Για μεγαλύτερη ευκολία κυκλοφορούν στο internet στην πιο black market εκδοχή τους, μαζί με άλλες εξαιρετικά χρήσιμες πληροφορίες όπως: πώς να κατουράς σωστά τη στολή σου, ή πώς να φυσάς υποβρύχια δαχτυλίδια αέρα σαν τον τύπο του Marlboro. Έτσι, το μόνο που έχει να κάνει κάποιος που θέλει να φτάσει στα 109 μέτρα όπως ο Guillaume Nery*, είναι να λιώσει στα γυμναστήρια, να φτύσει αίμα, να διανύσει χιλιάδες χιλιόμετρα υποβρυχίως οριζοντίως και καθέτως και να κάνει την πισίνα σπίτι του. Χαλαρά λοιπόν, σας ευχόμαστε καλή επιτυχία και είθε να είστε εσείς ο πρωταγωνιστής της ιστορίας της ελεύθερης κατάδυσης μέρος 3.

* Νόμοι που εφαρμόζονται στην ΕΚ. Του Dalton λέει: $P_{Total} = P_{r1} + P_{r2} + \dots + P_{rn}$. Του Henry λέει: $V_G/V_L = \alpha P_1$

και του Charles λέει: $r_1 v_1 / t_1 = r_2 v_2 / t_2$. Παρακαλούμε ερευνήστε το ζήτημα περαιτέρω.

* A.I.D.A. Αρχικά κατάλληλα για Γαλλόφωνους και Αγγλόφωνους: «Association Internationale pour le Developpement de l'Arpie» οι μεν και «International Association for Development of Arpea» οι δε -στα Ελληνικά δεν παίζει.

* Renzo Mazzari: 3 φορές παγκόσμιος πρωταθλητής στο ψαροτούφεκο και άλλες τόσες νικητής του Spearfishing Champions League.

* Η Aida του Giuseppe Verdi του 1871 είναι μια όπερα σε τέσσερις πράξεις. Στο τέλος ο καλός και η καλή του πεθαίνουν.

* Αν και τα έχουμε ξαναπεί αυτά, τα αγωνίσματα είναι τα εξής: στατική, δυναμική, δυναμική χωρίς πέδιλα, free immersion, σταθερά βάρη, μεταβλητά βάρη και no limits. Τα μεταβλητά βάρη και το no limits γίνονται μόνο για ρεκόρ και όχι στα πλαίσια αγώνων.

* Νταρνάνοβα: κοσμικό επίθετο της Natalia Molchanova -συνεισφορά της Ν. Φραγκούλη.

* Ανακαλύφθηκε από τον αξιωματικό Herman Frenzel κατά το 2° Παγκόσμιο Πόλεμο, για να μη σπάνε τα τύμπανά τους οι πιλότοι-βομβιστές αεροπλάνων (α τους κακόμοιρους).

* Ανακαλύφθηκε από τον παθολόγο, φυσικό, χειρουργό, ψυχολόγο και γενικά πολυάσχολο Antonio Valsalva (1666 – 1723).

* Εντυπωσιακό παγκόσμιο ρεκόρ στα σταθερά βάρη που έγινε πριν από 2 μήνες (6-09-06) στη Γαλλία. Δείτε το στο www.ballwatch.com ■